Bejutottunk! Bentmaradunk?

Subits Lajossal a SZEOL-ról

Szeged sportéletének legnagyobb érdeklődéssel várt eseménye és legszebb eredménye kétségkívül a SZEOL labdarúgó csapatának visszajutása volt az NB I-be. Az idén újra NB I-es csapatokat láthatunk a Tisza-parti stadionban. Az újságokból ismert edzővándorlás a SZEOL-t nem érintette, hiszen Subits Lajos edző közmegelégedésre végezte munkáját az egyesületnél. Az alapozás kezdetén az új idényre való felkészülésről, a tervekről és az erősítésekről beszélgetünk Subits Lajossal a SZEOL-klubban, ahol nap mint nap élénk viták folynak a „félidényes" bajnokságról és az átigazolásokról a szakosztály berkeiben.

— Hogyan értékeli az elmúlt év alapján a csapat teljesítményét?

— A gárda eredménye önmagáért beszél, hiszen újra az NB I-ben fogunk játszani. Természetesen a csapat szereplésében voltak zökkenők és olykor kellemetlen balsikerek értek bennünket, de a nagy akarás, az egészséges csapatszellem, a mind összeforrottabb csapatjáték és a város összefogása meghozta a sikert."

— Mi a véleménye az egyfélidős bajnokságról? Nem csökkenti a közönség érdeklődését?

— A bajnokságnak megvan a tétje, mert nem mindegy, hogy hány prémiumponttal indulunk a következő idényben! Nagyon sok végső hajrá bizonyította, hogy minden pont számít.

— Milyen tervekkel kezdtek hozzá az alapozáshoz?

— Az elsőrendű célunk mindenképpen a bennmaradás. Tavasszal szeretnénk összekovácsolni a gárdát és remélem megfelelően szerepelünk a félidényes bajnokságban, nehogy ősszel hátrányba kerüljünk az induláskor. A távlatokat illetően pedig egy jó középcsapat kialakítását tartom igen fontos feladatnak.

— Mi a helyzet az erősítések és a csapat kialakítása terén? Vannak-e már elképzelései az összeállításról?

— A legfontosabb „erősítésünk" az a tény, hogy a tavalyi gárda együtt maradt. Erre már régen nem volt példa! Egyébként hozzánk került Kerekes Mezőkovácsházáról, Jósa Kecskemétről, Bólya Kiskunfélegyházáról, Bánfalvi II. Szolnokról és Ruttkai a DVTK-ból. Szerettünk volna egy középhátvédet is igazolni, de nem sikerült megegyeznünk a kiszemelt játékosokkal. Így a szóban forgó poszton elsősorban Dávid jön számításba, aki tavaly ebben a szerepkörben is kiemelkedőt nyújtott, hiszen az utolsó hét mérkőzésen a védelem mindössze 5 gólt kapott. (ebből egyet a Videoton ellen Székesfehérvárott, s négyet a Szállítók ellen az utolsó mérkőzésen.) Ami a keretet illeti: a kapuban Gilicze és Bólya — a védelem Várhelyi III., Dávid, Magyar, Kővári, Várhelyi I., Molnár és Kerekes közül kerül ki — a középpályán Bánfalvi I., Pataky Ruttkai, Varga és Pikó — az előretolt csatárok pedig Vass, Vörös, Jósa, Pálinkás, Berkes és majd Bánfalvi II, aki kivárással jött a csapathoz. Az elsősorban szóbajövő saját nevelésű fiatal tartalékok: Emődi, Ladányi, Kozma II, Róth. Figyelemmel kísérjük az ifik közül Farkas, Czompó és Wennert fejlődését.

— Milyen a csapat szelleme, a régiek és az újak viszonya?

— Az újakat a „hangadók" és a többiek is befogadták. A keretben ellentét nincs, az NB I-ért való összefogás nagyon összehozta a fiúkat, ami remélhetően csak fokozódik a bennmaradásért folytatandó küzdelemben. Jellemző, hogy a régiek közül senki nem akart elmenni! Érthető, hogy elsősorban a meglevőkre építünk, s a legális juttatásokat nekik adjuk, nem pedig újak „beszerzésére" fordítjuk. A játékosok nagy akarással edzenek és az egészséges szellemet mutatja, hogy a csapaté mellett egyéni célt is maguk elé tűznek a gárda tagjai, például a válogatottság elérését. Bízunk benne, hogy a vidék labdarúgását Marseilles után jobban figyelemmel kísérik, mint eddig.

— Ha már itt tartunk, akkor engedje megkérdeznem, hogy mi a véleménye az élvonalbeliek idei fluktuációjáról, az átigazolásokról?

— Egyes esetekben elítélendő példákat láthatunk. Elsősorban nem erkölcsileg kellene ellenük fellépni, hanem — véleményem szerint — azokat a pénzforrásokat kellene befagyasztani, amelyek módot adnak a visszaélésekre, hiszen senki sem a saját zsebére tesz ajánlatokat a játékosoknak.

Köszönöm a beszélgetést és mindannyiunk nevében remélem, hogy a csapat sok örömet okoz majd népes szurkolótáborának az NB I-ben való eredményes szerepléssel. Hajrá SZEOL!!!!

ZSEMBERY ANTAL

Új vezetőség a SZEOL-ban

Január 12-én nagy érdeklődés mellett tartotta meg vezetőségválasztó közgyűlését a SZEOL SC. Az elnökség beszámolója gondosan elemezte a klubnak az elmúlt két évben végzett munkáját. Egy évvel az olajiparral történt egyesülés után megállapították, hogy a fúzió jól sikerült, az egyesület anyagi bázisa megfelelő, a bázisszervek sportolóival és vezetőivel jó a kapcsolat. Az egyes szakosztályok munkájának elemzése során a következő a kép.

A labdarúgó szakosztály megvalósította azt a célkitűzést, hogy visszakerüljön az NB I-be. Sikerült kiharcolni az NB I-be kerülést a cselgáncsozóknak is. Elégedettek lehetünk az úszók, a műugrók, a vízilabdázók, az asztaliteniszezők, az evezős és a kajak-kenu szakosztályok szereplésével. Megtartották a korábbi években megszokott teljesítményeiket a vívók, a kézilabdázók és az atléták. Sajnos, nem mondható el ugyanez a kosárlabdázókról és a röplabdásokról; a férfi kosarasoknak nem sikerült magasabb osztályba lépniük, a női csapat kiesett az NB II-ből; ugyancsak kiesett a férfi röplabda csapat, a női pedig felbomlott (!). Ezeknek — a régebben tipikusan egyetemista — sportágaknak a visszaesése is arra figyelmeztet, hogy a közeljövőben sokkal nagyobb gondot kell fordítani az utánpótlás nevelésére. Jobban ki kell használni az egyetemisták alkotta tömegbázist a minőségi sportok fejlesztése szempontjából, és fokozottabban kell törődni a tömegsport fejlesztésével!

A beszámoló, a hozzászólások és a számvizsgáló bizottság jelentése után megválasztották az új vezetőséget. Dr. Antalffy György egyetemi tanár 10 éves tevékenység után sokirányú egyéb társadalmi elfoglaltsága miatt felmentését kérte az elnöki tisztség ellátása alól. Helyére a közgyűlés dr. Halász Előd egyetemi tanárt választotta meg a SZEOL SC elnökévé. Ügyvezető elnök Csizmeg István, a Nagyalföldi Kutató és Feltáró üzem párttitkára lett. Elnökhelyettesek: dr. Bérczi Imre egyetemi adjunktus és Juratovics Aladár, a Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének vezetője.

— szabó —

BÖLCSÉSZ-ÁLOM

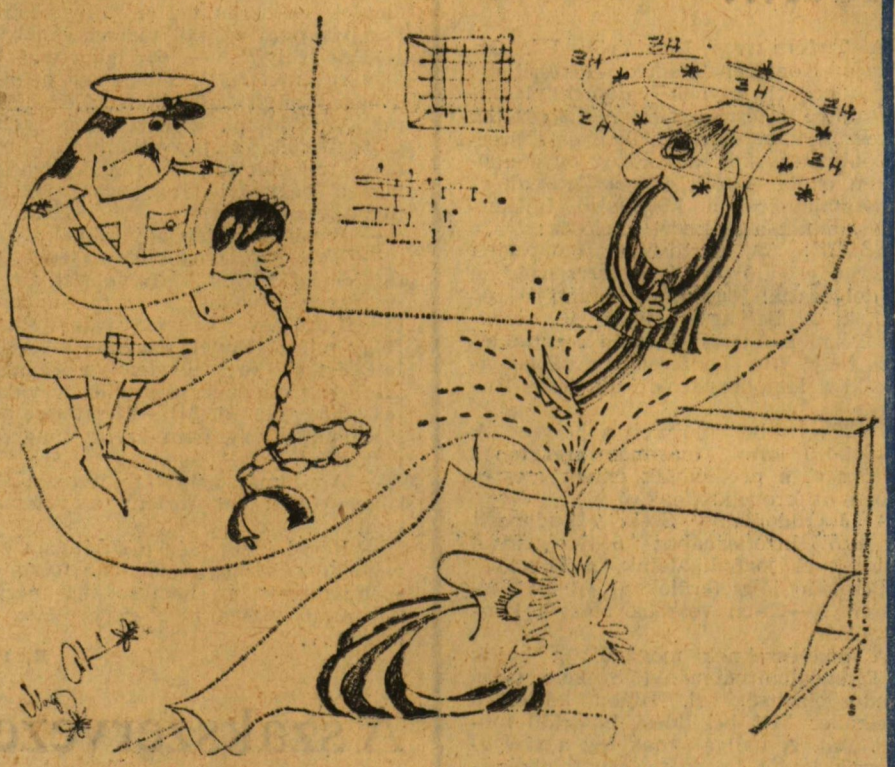

— MÁR MEGINT EGY ZÁRTHELYI?!

Felhívás

„Diákpolitikusok" vetélkedőjén való részvételre

A KISZ K. B. Egyetemi és Főiskolai Osztálya és a KISZ K. B. és a Magyar Televízió jubileumi ifjúsági vetélkedője keretében — hazánk felszabadulásának 25. évfordulója tiszteletére — a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen megrendezi a „Diákpolitikusok" országos vetélkedőjét.

A „Diákpolitikusok" vetélkedőjén helyileg és országosan azok a hallgatók mérhetik össze tudásukat, akik széles körű ismeretekkel rendelkeznek:

1. hazánk 1945—70 között elért társadalmi-gazdasági kül-, bel- és kultúrpolitikai eredményeiről,

2. az elmúlt 25 év legfontosabb nemzetközi eseményeiről,

3. Lenin életéről, munkásságáról.

A vetélkedő két részből áll: egyrészt az intézmények KISZ-bizottságai által szervezett házi versenyek, másrészt az országos döntő a Nehézipari Műszaki Egyetemen (az egyes intézmények háromfős csapattal vesznek részt).

A vetélkedőn a Közgazdaságtudományi Egyetem, valamint a jog-, bölcsészet- és társadalomtudományi karok hallgatói kivételével részt vehetnek a 4—6 éves képzésidejű felsőoktatási intézmények hallgatói. A vetélkedőn segédeszköz nem használható.

Az országos vetélkedő időpontja: *1970. április 16—20.* A döntőben kimagasló teljesítményt nyújtó csapatok és egyéni versenyzők értékes díjazásban részesülnek.

Megjegyzés: a diákpolitikusok vetélkedőjével összefüggő kérdésekben a Nehézipari Műszaki Egyetem KISZ-bizottsága (Miskolc, Egyetemváros) ad tájékoztatást.

Budapest, 1969. december 18.

KISZ KÖZPONTI BIZOTTSÁG EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI OSZTÁLYA

SAKK

Rovatvezető: dr. Mosonyi Kálmán

Magyarország 1969. évi bajnoka Dely Péter

Úgy látszik, hozzá kell szoknunk, hogy a magyar bajnokságok évről évre szállítják a meglepetéseket. Tavaly Forintos vágott a nagymesterek elé, az idén pedig a meglepetések embere, Dely Péter vitte el az elgárda elől a bajnoki címet. Igaz, hogy hiányzott a mezőnyből Portisch, Szabó és Lengyel, de ott volt Barcza, Bilek, Bárczay, Csom, no meg a tavalyi bajnok Forintos; nem volt tehát az új bajnok útja sétaút.

Dely Péter 1934. július 5-én született Sárospatakon. 14 éves korában tanult meg sakkozni, 1951-ben lett I. osztályú játékos. Jelesen érettségizett Sátoraljaújhelyen, majd Budapestre költözött, vasúti tiszt lett. 18 éves korában lett mesterjelölt, 20 éves korában mester, s a BVSC-nek, majd a Nyugati Vasutasnak az első táblás játékosa. Eddigi pályafutásának kimagasló eredménye az 1961. évi Maróczy emlékverseny volt, ahol 9 nemzetközi nagymester és 6 nemzetközi mester mellett egyedül ő volt az, akinek csak a magyar mesteri címe volt meg, s mégis legjobban szerepelt a magyarok között. Korcsnoj, Filip és Bronstein nagymesterek mögött lett negyedik, megelőzve Tajmanov, Portisch, Simagin, Uhlmann, Barcza, Bilek, Donner, Bisguier fényes nevekből álló sort. Ezen a versenyen ő volt a nagymesterverő, 4 játszmát nyert, mind a négyet nagymester ellen, híre ekkor járta be a nemzetközi szaksajtót. Teljesítette a nemzetközi nagymesteri normát, de mivel nem volt meg még a nemzetközi mesteri címe, a FIDE szabályai szerint csak a nemzetközi mesteri címet kaphatta meg.

Nézzük meg ezen a versenyen a legfényesebb győzelmét az utolsó fordulóból. Ellenfele a kétméteres, szakállal holland Donner nagymester mindig élesen játszik, nem félős, így nem jelentett a számára gátlást az sem, hogy ellenfele előtte megverte Korcsnojt, Bisguiert és Uhlmannt. Delynek viszont egyéb sem kell, csak hogy az ellenfele belemenjen a bonyodalmakba. De beszéljen inkább a játszma.

Dely Péter—Jan Hein Donner. Budapest, 1961. XI. 5.

1. e4, c5 2. Hf3 e6 3. d4, cd: 4. Hd4: a6 5. Hc3, Vc7 6. g3, b5 (g3 esetén roppant veszélyes lépés) **7. Fg2, Fb7 8. 0—0, d6 9. Be1, Hbd7 10. a4! ba: 11. Ba4: Hf6?** (Utólag könnyű megállapítani, hogy sötét elnyagolta a királyszárny fejlődését, s ez most következik, azonban nem lett volna könnyű megtalálni.) **12. Hd5!! ed: 13. ed: He5** (Nincs más. Fe7-re Hf5 a válasz. Még Kd8 látszik a legjobbnak, de erre 14. Fd2! Hb6 15. Fa5, Ha4 16. Fc7, Kc7 17. Va1! Hb6 18. Va5! majd Be3 után nincs, aki sötét állását irigyelné. Mindenesetre a bátor Donner is jobbnak látta visszaadni az áldozott tisztet.) **14. f4, 0—0—0** (Objektív megítélés: hiba, az oroszlán torkába dugja a fejét. Mentség: más választás után is rosszabbul áll sötét. Szubjektív szempont: nagy kár lett volna, ha Donner itt el nem sáncol, mert akkor szegényebb lenne a sakkozás ezzel a gyönyörű mattámadással.) **15. fe5: de5: 16. Be5:!! Fd6** (Nem lehetett leütni, mert Ff4 majd Bc4— kibírhatatlan.) **17. Be3, Kb8 18. Bc3, Vd7 19. Hc6+!** (Az első pillanatban arra gondolna az ember, hogy Dely elnézte Fc6: 20. Bc6: Vc6: 21. dc: Fc5+ folytatást. A valóság viszont az, hogy Dely egész mást lát, mint a sablonos folytatás) **Fc6: 20. Ba6:! Fd5: 21. Bb6:+ Fb7 22. Vd6:!!** (A kegyelemdöfés) **22. Vd5: 23. Bb7:+ Ka8 24. Bb4+!** és sötét feladta, mert Ka7 25. Ba3— Va6 után világos válogathat, hogy 26. Bb7 vagy 26. Fe3 útján adjon mattot.

Mit várhatunk az új bajnoktól? Erre a kérdésre lehetetlen válaszolni. Rapszodikus játékos, néha úgy tud küzdeni, mint ebben a játszmában, máskor gyors „szalonremikkel" csinál pihenőnapot magának. Mindenesetre ha a mesebeli tündér teljesítené a magyar sakkozók három kívánságát, az egyik biztos az lenne, hogy Delynek ez a jó formája állandósuljon. Világnagyság lenne belőle.

TANULJ KOMBINÁLNI!

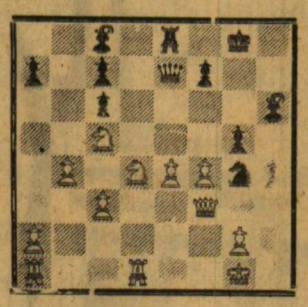

MARICS—SZAVON
Skopje—Ohrid, 1968.

Világos: Kg1, Vf3, Ba1, Bd1, Hc5, Hd4, gy: a2, b4, c3, e4, f4, g2 (12)
Sötét: Kg8, Ve7, Be8, Fc8, Fh6, Hg4, gy: a7, c6, c7, f7, g5, h4 (12)

Világos minőségelőnye nem biztosítja a győzelmet, mert mindkét királyállás fel van szakítva, mindkét király mattot kaphat. Világos azonban döntő áttöréssel eléri, hogy ő adja a mattot. Hogyan?

Megfejtések az előző számból:

RICHARDSON—LITTLEWOOD: **1. He6:! fe: 2. Ve6: Fe7 3. Ff6, Hf6** (gf:-re Fb5 dönt) **4. Fb5= Kd8** (ab: 5. Hb5, Vc6 6. Hd6: Vd6: 7. Bd6: e4 8. Bhd1 és nyer) **5. fe5: Fg2** (Nem jó most sem ab: 6. ef: gf: 7. Bd7 miatt) **6. Fc4!= Hd5 7. Fd5: Fg5 8. Kb1, Fh1 9. Bf1 nyer.**

KUPREJCIK—CASTIGLONI: **1. 1. He6:! fe: 2. Ve6: Kd8 3. Bhe1, Bc8 4. Fc3: Vc6 5. Ff6: gf: 6. Bd7! Vd7: 7. Vb6, Vc7 8. Vf6 Kd7 9. Ve6 nyer.**

Fotóamatőrök! Figyelem!

Az MTI Fotó és a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztálya fotóriport pályázatot hirdet az egyetemi és főiskolai fiatalság körében a fotókörök tagjai és a fotóriport iránt érdeklődő más egyetemi, főiskolai hallgatók részére „Az ifjúság élete" címmel.

A pályázat folyamatos, a pályázatra szánt riportok név és cím megjelöléssel 1970. július 1-ig bármikor beküldhetők az MTI Fotó Szerkesztőségébe (Bp. I. Bem u. 5—7.) címére. Az MTI Fotó a színvonalas pályamunkákat riportszerűen feldolgozza és a sajtó rendelkezésére bocsátja. A sajtónak kiadott fotóriportok után a pályázók honoráriumot kapnak. 1970 nyarán a legjobb riportképekből kiállítást rendezünk az MTI Vadas Ernő kiállítási termében. A kiállításra kerülő legjobb képek, illetve kollekciók pályadíjai:

1 db I. díj	3000 Ft
1 db II. díj	2000 Ft
1 db III. díj	1000 Ft
4 db IV. díj	500 Ft
10 db V. díj	200 Ft

Magyar Távirati Iroda Fotó Szerkesztősége

KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztálya

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Fenákel Judit. Szerkesztőség: Szeged, Lilliom u. 40. József Attila Tudományegyetem KISZ-klubja. Telefon: 15-451. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadóvállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-116, 13-500. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. **Ára 1 forint. Előfizetés egy évre 17 forint.**